

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Illyrica Synodus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

CONCILIVM IN SICILIA.

NOTA.

Concilium.] Eustathius Sebastenus, ceterique legati Lampface-
ni in Siciliam profecti fuerunt, vbi Concilio episcoporum Siculo-
rum conuocato, coram illis similiter fidem *consubstantialis* se ser-
uare confitentur, fideique formulam in Nicæno Concilio confir-
matam ratam faciunt. Ita Socrates lib. 4. cap. 11. addens quod cum
professionem fidei per literas communicatorias a Pontifice acceptas
confirmaſſent, pontificiis epistolis ſuas eiufdem argumenti ad orien-
tales ſcriptas addiderint. Tanta enim erat Romani pontificis aucto-
ritas, vt quos ille communionem catholica dignatus fuerat, quantum-
uis de fide maxime ſuſpecti eſſent, nemo eos recipere detrectaret.
Vide Baron. ann. 365. num. 16.

ILLYRICA SYNODVS.

NOTA.

Illyrica Synodus.] Hæc Synodus occasione Eustathii & Pontifi-
cis legati congregata fuit. Eustathius cum ſuis in Illyricum profe-
ctus, poſt fidem catholicam ibi prædicatam, literaſque communi-
catorias aliorum acceptas, horum etiam communionem impertiri
ſolicitat. Liberius pontifex propter confeſſionem fidei a legatis o-
rientalibus emiſſam, ſperans vniuerſum orbem Chriſtianum ſub v-
na fide catholica & Nicæna fidei profeſſione redigendum, prædi-
ctis orientalibus Elpidium Romanæ eccleſiæ preſbyterum lega-
tum adiungit; qui antequam in orientem abiret, vniuerſam occi-
dentalem eccleſiam de fide catholica orientalium ad eccleſiam re-
deuntium certiore redderet. Epifcopi igitur in Illyrico hac oc-
caſione conuenientes, principio fidem Nicænam, paucis exceptis,
omnes confeſſi fuerunt, atque ea de re per Elpidium ad orientales
ſynodicam ſcripſerunt, cui Valens imperator ſuas addidit. Epifcopi
Italiæ Illyricis, quod fidem Nicænam recepiffent, per literas gratu-
lati fuerunt. Baron. anno 365. num. 17. & ſeqq.

Cauſa Con-
cilii.Epiſtola ſy-
nodica.

EPISTOLA SYNODALIS
ILLYRICORVM EPISCOPORVM
AD ORIENTALES.*Episcopi Illyrici, ecclesis Dei, & episcopis diœceseos Asiã, Phrygia,
Carophrygia, & Pacatiana, in Domino salutem.*

Apud
Theod. lib.
4. cap. 8. ex-
tat. male
post ordi-
nationem
Ambros.
collocata.
Baron. ann.
365. num.
18. 19. 20.

1. Cor. 1.

CVM in vnum essemus coacti, & diu multumque de salutari Verbo disceptatum esset; tandem confirmauimus, Trinitatem consubstantialem esse, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum. De qua re consentaneum videbatur literas ad vos perscribere, non captiose & vafre ea quæ ad cultum Trinitatis pertinent, tradendo, sed cum humilitate animi de illis decernendo. Has nostras literas misimus per dilectum fratrem nostrum & collegam Elpidium presbyterum. Est quidem literis proditum, non in epistola nostra manu scripta, sed in libris saluatoris nostri Iesu Christi: *Ego sum Pauli, ego vero Apollo, ego Cepha, ego Christi. Numquid Paulus pro vobis crucifixus est, aut in nomine Pauli baptizati estis?* Atque nostra modestia his potuisset esse contenta, vt nullas omnino literas ad vos scriberet: quippe cum vestra prædicatione, qua Spiritum sanctum a Patre & Filio separatis, tantus terror omnibus prouinciis, quæ a vobis administrantur, iniectus sit. Itaque coacti sumus dominum & collegam nostrum Elpidium cum literis Roma, quæ est caput imperii, ad vos mittere, vt discat, vtrum vestra prædicatione ita se habeat, an non. Nam qui opinantur Trinitatem non esse consubstantialem, anathema sumto. Et si quis cum huiusmodi communicare deprehensus sit, anathema esto. His autem qui prædicant Trinitatem consubstantialem esse, regnum caelorum paratum est. Quare obsecramus vos, fratres, ne aliud doceatis, neve aliud opinemini; sed prædicetis perpetuo Trinitatem consubstantialem esse, quo possitis heredes regni Dei effici.

Alia decreta Synodi Illyricæ.

Dum hac de re scriberemus ad vos, commonefacti sumus, vt in his nostris literis scriberemus etiam de episcoporum, collegarum scilicet nostrorum, institutione: vt si quo modo fieri queat, e magistratibus qui probata spectataque fide fuerunt, episcopatu functuri co-

ANNO
CHRISTI
365.

optentur: sin autem tales non reperiantur, e sacerdotum collegio. Ad eundem modum tum presbyteri, tum diaconi de ordine sacerdotali sumantur, vt omni ex parte inculpati sint: minime vero de curia aut militum ductoribus. Atque propterea non erat animus ad vos pluribus scribere, quod vnum omnium nomine ad vos misimus dominum & collegam nostrum Elpidium, vt accurate discat, vtrum vestra prædicatio ita se habeat, vti a domino & collega nostro Eustathio accepimus. De cetero, fratres, tamen si dudum in errore versati estis, tamen veteri homine deposito, nouum induite. Atque ipse frater & collega noster Elpidius docebit vos veram fidei prædicationem, nimirum quod sancta Trinitas consubstantialis est, & Deus Pater cum Filio & Spiritu sancto sanctificatur & glorificatur: & quod Pater in Filio existit, & Filius in Patre vna cum Spiritu sancto in omnem æternitatem.

Qua re perspicue declarata, poterimus vere confiteri sanctam Trinitatem consubstantialem esse, vti formula fidei olim in Concilio Nicæno edita vult: quam etiam patres nostri confirmarunt. Itaque hac fide prædicata, poterimus scelesti dæmonis retia euitare: quo represso, copia erit cum nos per literas ad pacem conciliandam mutuo salutandi, tum vitam quietam tranquillamque degendi. Proinde scripsimus ad vos, vt Arianos, qui sunt Concilii sententia abdicati, possitis cognoscere: qui quidem neque Filium Dei ex Patris essentia constare, neque Spiritum sanctum confiteri volunt: quorum nomina subiunximus, Polychronius, Telemachus, Faustus, Asclepiades, Amantius, Cleopater. Atque hæc quidem ad hunc modum acta sunt, ad gloriam Patris, & Filii, & Spiritus sancti, in sæcula sæculorum. Amen. Vos ad multorum annorum curricula optamus in Domino Patre & Filio saluatore nostro Christo cum sancto Spiritu, valere plurimum.

Fidei professio.

EPISTOLA
IMPERATORIS VALENTIS
AD ASIANOS.

ANNO
CHRISTI
365.

Imperatores maximi semper Augusti, victores, Valens & Valentinianus, episcopis diœcesis Asiænæ, Phrygiæ, Carophrygiæ, Pacatianæ, in Domino salutem.

Exat apud
Theodor.
lib. 4. cap.
6. Baron.
anno 365.
num. 21. 22.
Sec.

VBI frequenti in Concilio in Illyrico coacto multum in vtramque partem de salutari Dei Verbo disceptatum erat, beatissimi episcopi Trinitatem consubstantialem esse, hoc est, Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, certis rationibus ostenderunt. A qua fide ne digittum quidem (vtaiunt) deflectentes, debito cultu religionem præpotentis Regis prosequuntur: quam etiam nostra celsitudo passim prædicari mandauit.

Marc. 12.
Luc. 20.

Attamen non est hæc causa, cur quidam dicant se religionem sequi imperatoris, qui hunc mundum gubernat, neglecto scilicet illius mandato, qui nobis de salute nostra præcepta dat. Est enim præceptum euangelii Dei nostri, qui hanc habet velut ratam definitamque sententiam: *Reddite quæ sunt Cæsari Cæsari, & quæ sunt Dei Deo.* Quid ergo vos dicitis episcopi, & verbi salutaris antistites? Quod si vos eadem decernatis, tum certe mutuo vos ipsi complectimini, & imperatoria celsitudine nolite abuti. Nolite persequi veros Dei ministros, quorum precibus & bella sedantur in terra, & incursiones angelorum, quia Deo deficiuerunt, arcentur: qui etiam orando pestiferos dæmones repellere nituntur; qui vectigalia, vti leges postulant, pensitare non recusant; qui potestati imperatoria non refragantur, sed sancte & sincere tum mandatum præpotentis regis Dei obseruant, tum nostris legibus obsequuntur. At constat, vos obstinate his rebus restitisse.

Nos patientia semper a principio vsque ad finem vsi sumus; vos contra animi vestri impotentia obsecuti estis. Sed nos a vestra culpa volumus esse vacui & puri, non aliter atque Pilatus, qui, cum de Christo iam tum inter nos vitam agente haberetur quæstio, noluit eum interficere; & rogatus a Iudæis vt cruci affigeretur, se conuertere ad

ANNO CHRISTI 365.
orientem, petere aquam manibus, easque lauare cœpit, simul hæc locutus: *Innocens sum a sanguine iusti huius.* Ob quam causam nostra celsitudo semper istud imperauit: Ne quis quem persequatur: Ne quis quem submergat, vocetve in inuidiam Christi agricolas: Neve procuratores summi regis exagitet; ne regnantibus nunc nobis, nihil hinc emolumentum consecuti, postea vna cum sceleris exhortatore, in ea quæ testamenti ipsius sunt damna incurratis: id quod in Zachariæ sanguine eueniebat. nam funestus illi, perinde ac pestifer dæmon, qui cædis illius socius erat, mortis supplicio traditi, adueniente cælitus rege nostro Iesu Christo, disrupti perierunt.

Istud mandatum dedimus presentibus, audientibusque ea quæ facta sunt, Amegetio, Ceronio, Damaso, Lampone, & Brintesio. Porro ipsa acta ad vos misimus, ut intelligatis quæ hoc præclarum Concilium decreuerit. Nam his literis attexuimus decreta Concilii, quæ summam complectuntur ista.

Legati apud imper.

Sententiam magni & orthodoxi Concilii Nicæni sequentes, confitemur Filium Patri consubstantialem esse. Neque certe ita intelligimus consubstantialem, ut quidam olim exponebant, qui non sincere & ex animo Concilio Nicæno subscripserunt: Neque ut alii, qui hoc tempore illos appellant patres, & vim huius verbi, consubstantialis, tollunt; sequunturque opinionem eorum qui tradiderunt, per hanc vocem, consubstantialem, nihil aliud significari, quam similem: per quam vocem Filius nulli creaturæ per ipsum conditæ, sed soli Patri similis ostenditur. Qui ista tradunt, Filium Dei nihil aliud quam creaturam eximiam esse impie plane definiunt. Nos autem non aliter sentimus, atque duo Concilia, quorum alterum iam Romæ, alterum habetur in Gallia: Nimirum vnam eandemque essentiam esse Patris & Filii & Spiritus sancti in tribus personis, hoc est, in tribus perfectis, ut Græci loquuntur, *ἁποθροον*. Confitemur item (ut est in fidei formula Nicææ edita) consubstantialem Dei Patris filium sumpsisse carnem ex sancta Virgine, inter homines habitasse, impleuisseque omnem pro nobis œconomiam, nascendo, patiando, resurgendo, & in cælos ascendendo: venturum quoque denuo, ut in die iudi-

Fides Illyricæ Synodi.

cii, prout quisque se gessit in vita, reddat cuique, carni vniuersæ visum fore: diuinam suam demonstraturum potentiam: Deum carne indutum, non hominem indutum diuinitate. Illis autem qui contraria sentiunt, anathema denuntiamus. Pari ratione his, qui non ingenue dicunt anathema ei qui asserit Filium non ante fuisse quam nasceretur, sed tradit eum vi & facultate prius in Patre fuisse, quam re ipsa genitus esset, anathema denuntiamus. Nam istud dici potest de omnibus creaturis, quæ non semper cum Deo sunt, sicut Filius semper cum Patre est, æterna generatione genitus.

EPISTOLA EPISCOPORVM ITALIÆ
ILLYRICIS DE FIDE NICÆNA
SVSCEPTA GRATVLANTIVM.

*Dilectissimis fratribus per Illyricum fidem paternam retinentibus,
episcopi Italiae, in Domino æternam salutem.*

Extat apud
Hilar. frag.
lib. 1. pag.
38. Baron.
anno 365.
num. 26. &
27

DIVINI muneris gratia, vt secundum Apostolum omnes vnum sapere, omnes vnum confiteri cœperimus: & quantum ad Italiam pertinet, cum fidei paternæ, hoc est apud Nicæam scriptæ se reddidit, fraudem quam passa est apud Ariminum recognoscens, Illyricum etiam Deum clementi nutu respexisse, gaudemus, & consortio infidelitatis, quo grauabatur, abiecto, ea quæ sunt rectæ sententiæ probare cœpisse, gratulamur. Nostram igitur, dilectissimi fratres, vnam eandemque accipite firmam subscriptionem sententiam. Nicæni tractatus aduersus Arium, Sabelliumque, cuius Photinus partiaria hereditate damnatur, decreta seruamus. Ariminensis Concilii statuta quorundam tergiuersatione corrupta, consensu omnium prouinciarum iure rescindimus; quorum etiam exemplaria transmittenda censuimus, vt nec in fide retinenda, nec in confutando Ariminensi Concilio aliqua videretur condescensio.

Quicumque igitur nostræ vnanimitatis optat habere consortium, quicumque indiuiduam pacem nobiscum habere desiderat, quæ sunt nostræ sententiæ, comprobare festinet, & fidei nobis memoratæ subscriptionem, &

ANNO
CHRISTI
365.

recessionem Ariminensis Concilii sine ambiguitate mittendo. Id certe petimus, quod complurium harum provinciarum porrigimus ipsi consensum. Auctores autem hæresis Arianae vel Aetianae Valentem & Ursacium, ceterosque eorumdem consortes, non nunc esse quod manifestari apud Illyricum cœperunt, sed olim condemnasse, manifestum est.

TYANENSE CONCILIVM
CATHOLICORVM.

NOTA.

* *Tyanense Concilium.*] Tyana est ciuitas Cappadociae ad radices Tauri montis posita. Illo tempore, quo legati orientalium ex occidente discedentes in orientem venerunt, anno nimirum Christi 365. prædicto loco hæc Synodus a catholicis celebrata fuit. Eustathius episcopus Sebastiae cum aliis collegis ad eam se conferens, Liberii pontificis, aliorumque occidentalium episcoporum communicationis epistolis ostensus, ad professionem fidei Nicænae se obtulit, simulque iuxta mandatum & speciales literas Romani pontificis hæc de rescriptas, in sedem suam restitui petiit. Episcopi vero omnes Tyanæ congregati, primæ sedis maiestatem & auctoritatem veriti, non modo eum catholica communione dignati fuerunt, sed etiam in sedem, a qua Acacianorum sententia deiectus fuerat, restituerunt. Receptus, sedique pristinae restitutus, relapsus est; quia fortasse, quod inquit Basilius, *hæc omnia simulate tantum actitauerit, Nicænamque confessionem ad decipiendum, larua dumtaxat loco usurpauerit.* Postquam enim Basilius epistola 74. ad occidentales scripta, vitam Eustathii, eiusque mores pene ab incunabulis summatim perstrinxisset, hæc ait: *episcopatu eiectus, propterea quod in Melitina Synodo depositus esset, viam sibi ipsi, per quam restitueretur, excogitauit, eam videlicet, ut ad vos proficisceretur. Qua vero sint illi a beatissimo episcopo Liberio proposita, & ad qua consenserit, nobis clam est; nisi quod epistolam attulit, per quam restitueretur. Eam ubi Tyanæ Synodo exhibuit, in suum locum restitutus est. Iste itaque iam fidem eam, in quam receptus est, depopulatur, cumque illis facit, qui Homousion anathemate percellunt: deinde & heresi patrocinatur eorum, qui Spiritum sanctum spoliant diuinitate. Quoniam igitur istinc vires accepit ledendi ecclesias, ac publicande impietatis suæ fiducia, quam vos vidistis, ad subuersionem multorum usus est, necesse est ut isthinc quoque veniat malorum istorum correctio, scribaturque ecclesiis, quibus quidem conditionibus ad communionem susceptus sit. Simul vero adiciatur, quomodo iam mutata senten-*

Locus Con-
cilii.Eustathius
in sedem
suam resti-
tutus rela-
bitur ad
hæresim A-
rianam.